

Bemærkninger til forslaget

I praksis er likvidator/kurator berettiget til at opkræve et langt større salær i insolvente boer end i boer, der ikke afsluttes, men hvor likvidation/konkurs ophæves som solvent bo. Dette er naturligvis klart urimeligt og kan friste likvidator/kurator til ved passiv holdning eller ved ufaglig, uforretningsmæssig behandling at se sin fordel i, at boet afsluttes som insolvent.

Som eksempel kan nævnes:

I et bo med en aktivmasse på f.eks. 500.000 kr., der afsluttes som insolvent, er kurator berettiget til at opkræve et salær på 60.000 kr.

Hvis det samme bo afsluttes som solvent, kan salæret nedsættes til de takster, der er gældende for dødsboer (eksekutor), og salæret vil herefter udgøre 10.000 kr. (under forudsætning af at boet afsluttes). Hvis det samme bo ikke afsluttes, men hvis likvidationen/konkursen ophæves forinden, vil salæret kunne nedsættes yderligere.

For et bo med en bomasse på f.eks. 5 mill. kr. vil salæret udgøre 430.000 kr., såfremt boet afsluttes som insolvent. Hvis boet afsluttes som solvent, kan salæret nedsættes til eksekutorsalær (dødsboer) og udgør herefter 77.600 kr., under forudsætning af at boet afsluttes. Ophæves likvidationen/konkursen forinden, kan salæret nedsættes yderligere. (De nøjagtige udregninger fremgår af hosstående bilag).

Der ligger således ingen tilskyndelse til for likvidator/kurator at arbejde i boets og kreditorernes interesse, hvorfor det vil være rimeligt, at disse salærtakster ændres, som det fremgår af følgende forslag:

For samtlige boer, dødsboer, likvidationsboer og konkursboer, der afsluttes, kan likvidator/kurator/eksekutor oppebære et salær efter de nugældende takster for dødsboer/eksekutor.

Hvis likvidator/kurator gennem sit arbejde får udvirket, at likvidationen/konkursen ophæves, kan likvidator oppebære et højere salær fastsat efter arbejdets omfang, dog ikke ud over de takster, der i øjeblikket er gældende for likvidationsboer og konkursboer. Likvidators/kurators salærberegning

må ikke være til hinder for ophævelse af likvidationen/konkursen.

Hvis der i salærtaksterne sker denne ændring, vil der ligge en klar tilskyndelse for likvidator/kurator til at behandle likvidationsboer/konkursboer mere forretningsmæssigt og at indtræde i et positivt samarbejde med alle økonomisk involverede parter, således at de muligheder, der opstår i likvidations-/konkurssituationen altid udnyttes til gavn for medarbejdere, aktionærer og kreditorer m.v.

Det vil være rimeligt, at likvidators/kurators beføjelser begrænses, og at der i bobehandlingen indgår en kontrolfunktion og sikkerhed for faglig behandling, idet forretningsførelsen i den nuværende situation til tider kan karakteriseres som elendig. Der sker i nogle bobehandlinger et ganske betydeligt pengespild på grund af manglende fagkundskab, forretningsans og forsømmelser enten direkte på grund af manglende kvalifikationer hos likvidator/kurator eller måske ønsket om et større salær, såfremt boet kan afsluttes som insolvent.

Det må også anses for et urimeligt forlangende, at en jurist, der aldrig har drevet en erhvervsvirksomhed, pludselig skal optræde som fagmand inden for vidt forskellige branceområder.

En tredje ting, der også bør tages hensyn til, er valg af revisor. I den nuværende situation kan likvidator/kurator frit vælge sin egen revisor til at udarbejde likvidationsoversigt i forhold, der indebærer en betydelig risiko for, at likvidator/kurator allerede her kan give sagen den for ham mest fordelagtige retning.

Revisor bør derfor udvælges i samarbejde med aktionærerne eller bestyrelsen og fortrinsvis være den revisor, der hidtil har været beskæftiget med virksomhedens regnskabsforhold, forudsat at han er autoriseret/registreret revisor.

Som det fremgår, er de nugældende salærtakster aftalt af advokatrådet, dommerforeningen, justitsministeriet m.fl. og er således ikke indeholdt i konkursloven. Det rigtige bør være, at salærtaksterne fastsættes i konkursloven og således er underlagt politikernes kontrol og ikke som nu de jurister, der selv skal oppebære salærene.